

Dankzij de culturele rijkdom, natuurschoon en bijzondere ligging is Fethiye een van de mooiste toeristische centra van Turkije. De romantische stad ligt aan een baai in de Golf van

Fethiye, met kleine en grotere eilanden tegen de achtergrond van groene dennenbossen. 's Avonds is Fethiye een levendige stad met winkels en bars die tot laat in de nacht geopend zijn

Dankzij de vruchtbare grond in dit gebied, leven de inwoners hier niet alleen van het toerisme. Ook landbouw is hier een belangrijke inkomstenbron. Dit heeft als voordeel dat men minder

afhankelijk is van de toeristen en er meer werkgelegenheid is. In dit gebied kweekt men onder andere tomaten, katoen, sesam, tabak, anijszaad, honing en nog andere zaken.

We eten terug bij een local. Voor de eerste keer krijgen we hier frietjes. Evenwel wordt meteen alles op tafel gezet, de soep, de sla, het brood en de frieten.

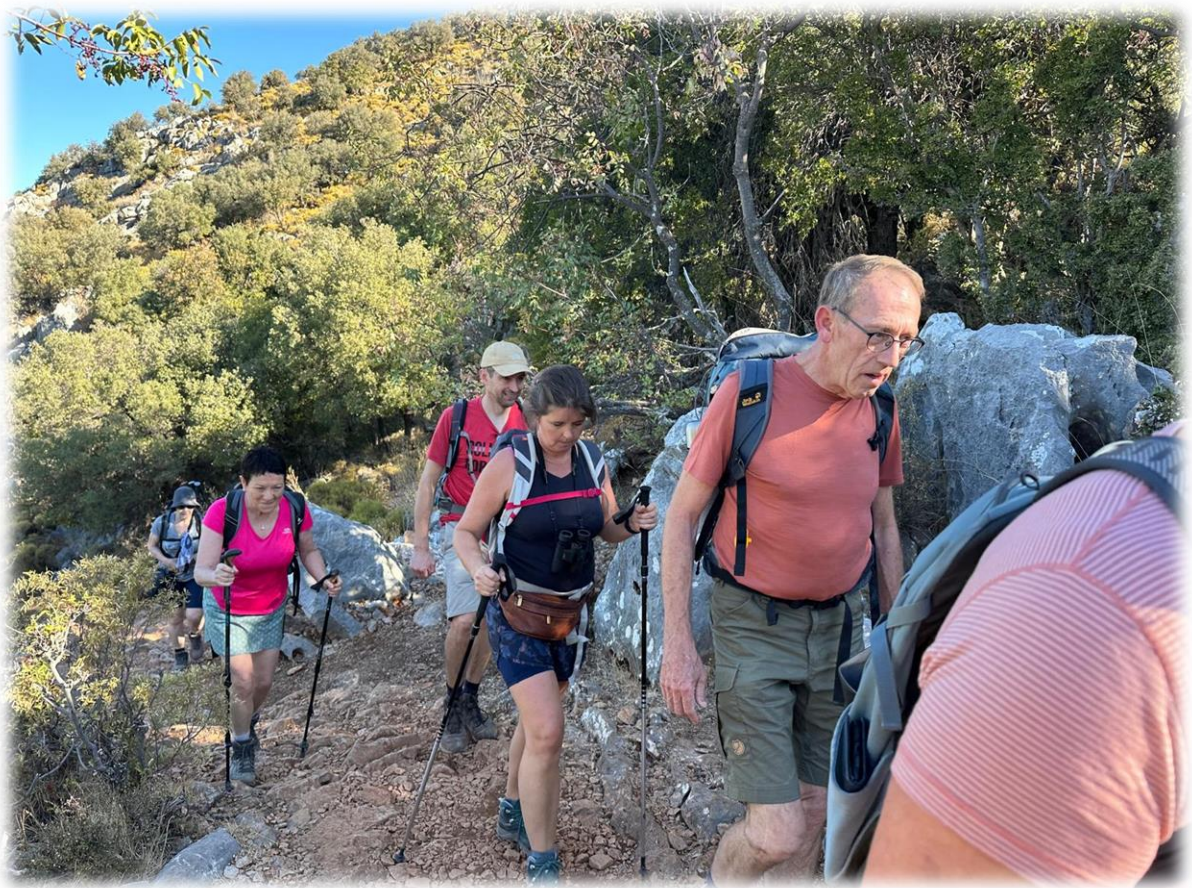

Ook onze buschauffeur schuift mee aan tafel. We zijn nu ongeveer halweg van de wandeling en wie wil kan van hieruit dan ook meerijden met de bus.

De kippen en geiten lopen hier vrij rond, rond de boerderij. Een kip komt toch ook maar eens kijken in de eetruimte of er wel alles in orde is.

Het is prachtig en aangenaam wandelweer. Het blijft de ganse week droog en genieten van temperaturen tussen de 25 en 27 graden.

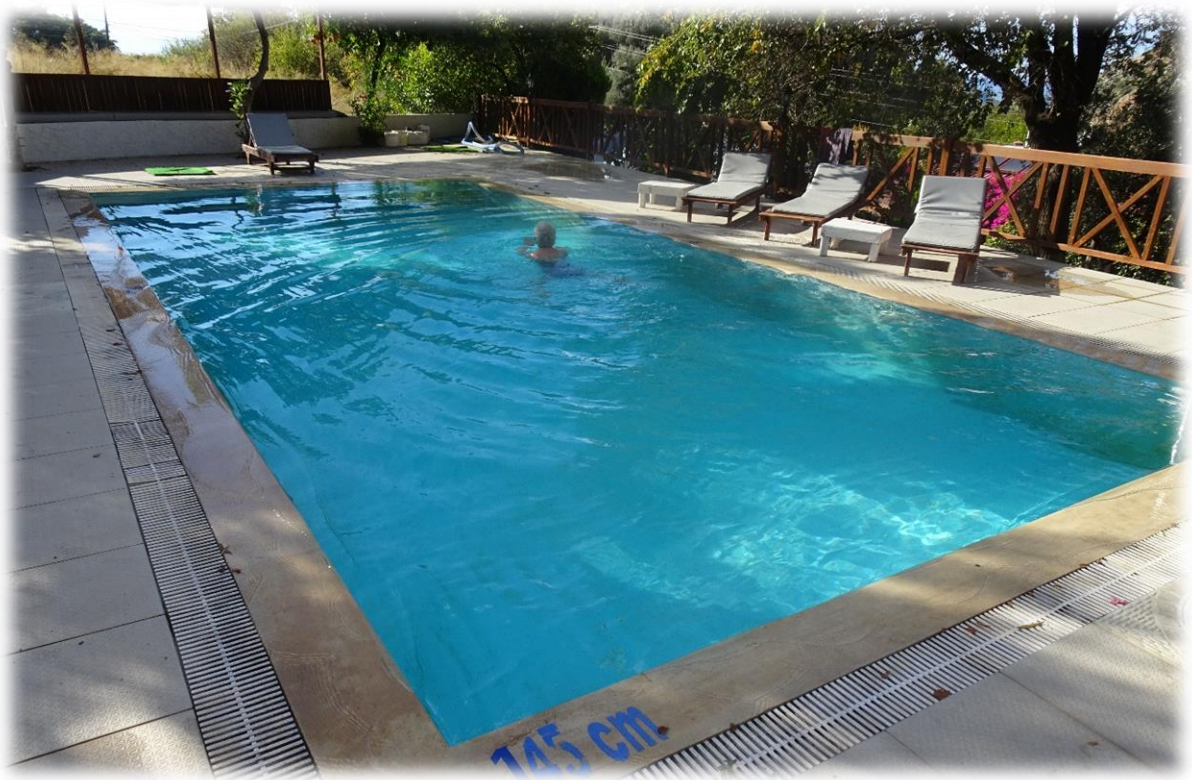

Koeien zien we hier niet veel maar hier loopt er toch een koe rond in het bos.

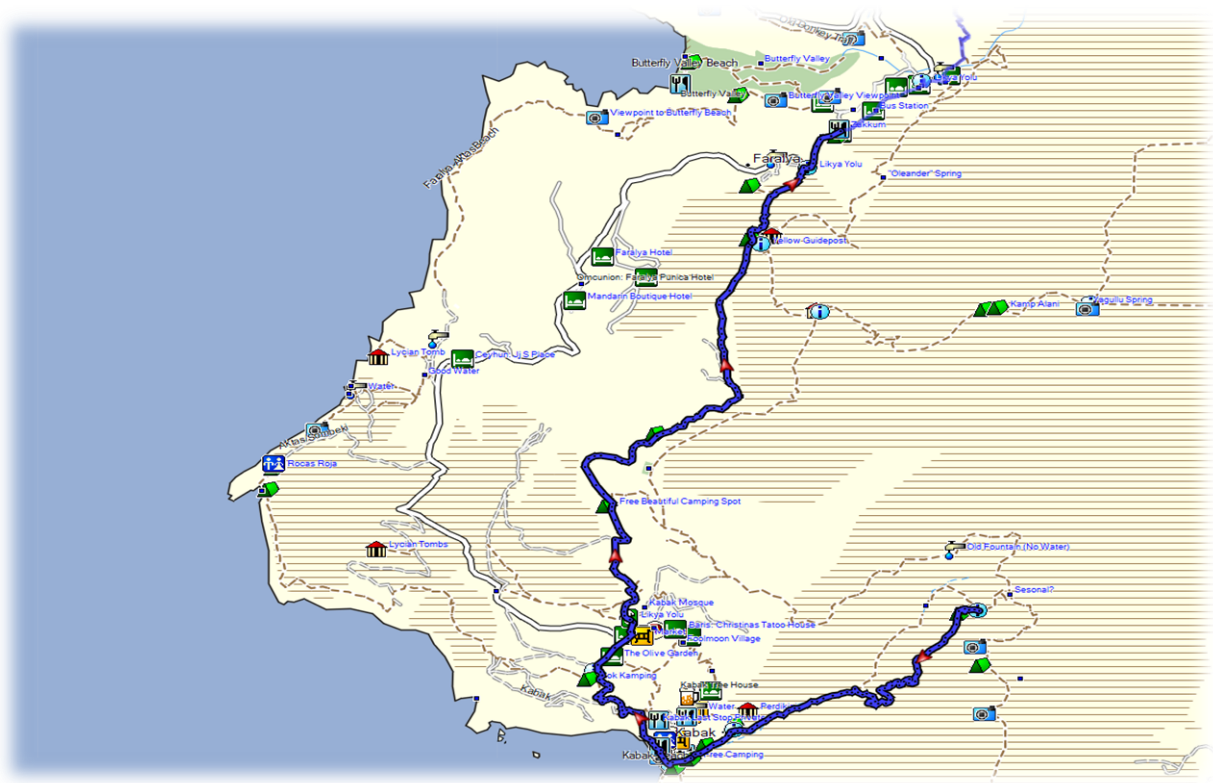
We eindigen aan de Vlindervallei waar we onze intrek nemen in een hotel bestaande uit houten chalets en enkele kamers in het hoofdgebouw.

De kamers in het hoofdgebouw zien er in elk geval wel mooi uit. De kamers in de houten chalets zijn eerder naar de kleine kant maar liggen wel naast het zwembad.

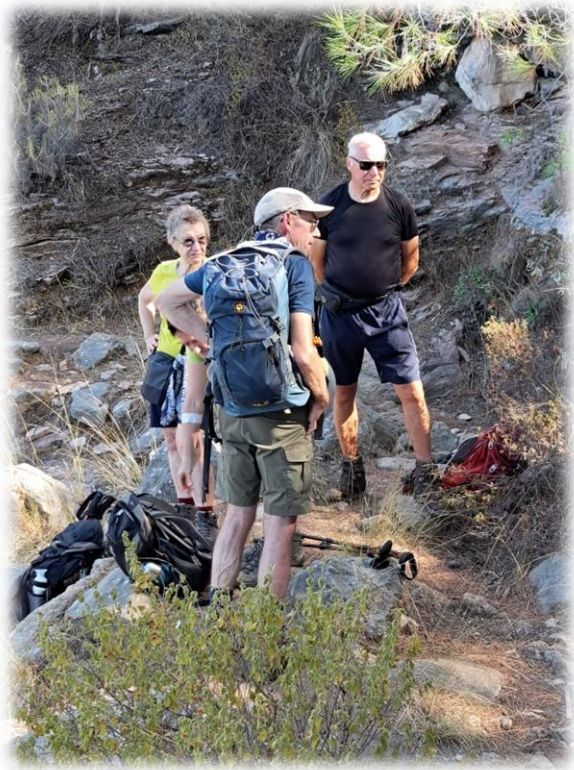
Dinsdag 22 oktober 2024

Van : Faralya
Naar : Kabak
Afstand : 8 km
Stijgen : 400 m
Dalen : 400 m
Duur : 4 uur

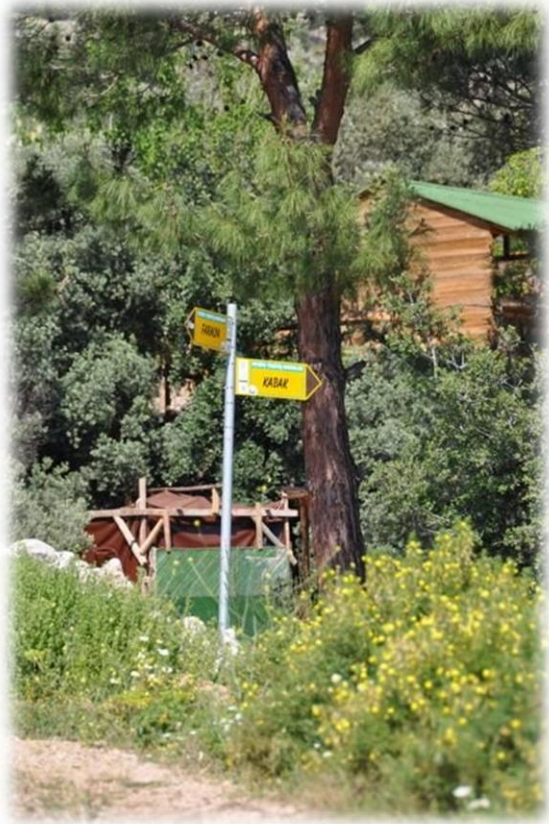

De vlindervallei is een kloof van ongeveer 1 km lengte. De naam komt van een grote zwerm endemische vlinders. Het uitzicht op de kloof vanuit het dorp erboven is super mooi

Vlindervallei (Kelebekler Vadisi). werd ontdekt door hippies die er zich vestigden in 1990, toen hun zeer geliefde Blue Lagoon verloren ging aan het massatoerisme.

Op verschillende plaatsen zien we insectenvallen staan. In de bovenste kuip hangt een product dat de insecten lokt en hen bedwelmd. Nadien vallen ze naar beneden en komen in een

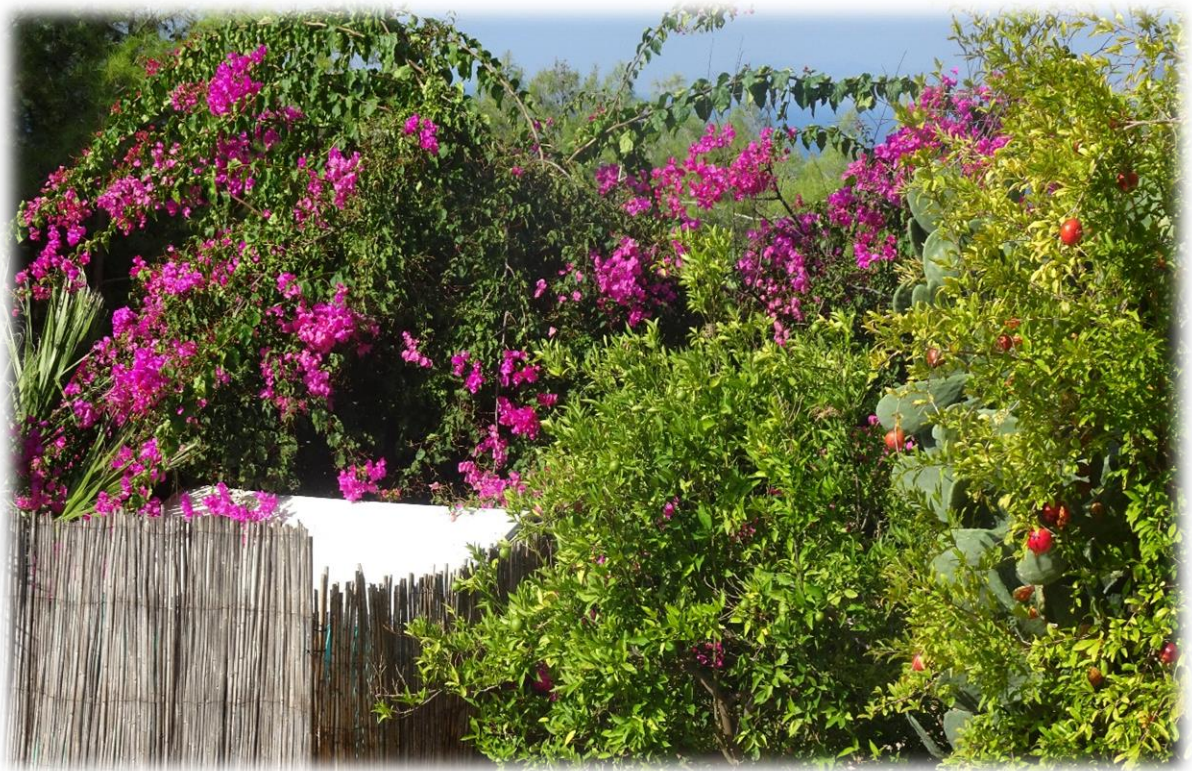
vloeibaar product terecht waar het insect in oplost. Het zou de letterzetter zijn die ze op die manier willen ujitroeien.

De Caretta - Caretta (de naam van de schildpad is inderdaad twee keer Caretta) of de "onechte karetschildpad" is een van de grootste soorten zeeschildpadden. Het is een zeer bijzonder dier dat helaas zeldzaam is geworden. Het is een van de weinige zeeschildpadsoorten die is overgebleven en hun grootte is indrukwekkend, ze hebben een meter doorsnede. Het zijn schildpadden die ver voor de prehistorische tijd al leefden en die vooral in de Middellandse

zee voorkomen. Meestal zien we wel zo'n schildpad hier maar dit verlov hebben we er geen enkele gezien.

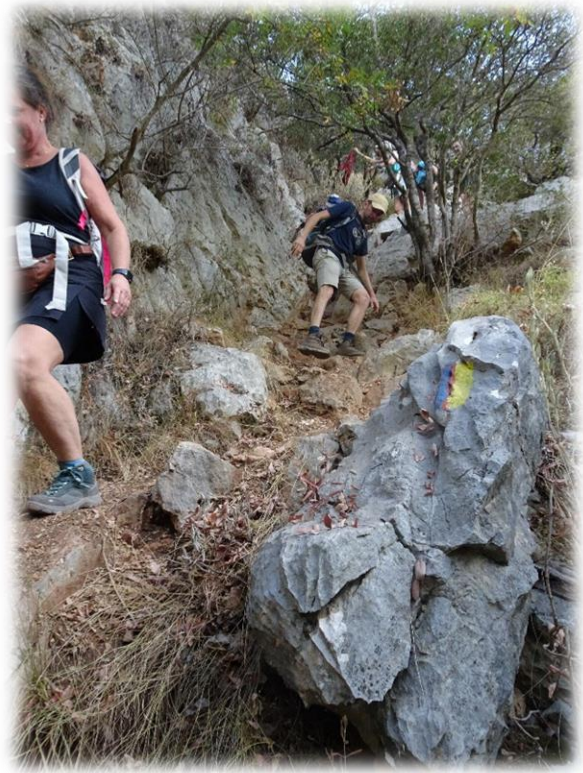

Iedere zomer, vanaf half mei tot eind augustus, leggen de vrouwtjes schildpadden hun eieren. Het gekke van het verhaal is dat al deze schildpadden terugkomen naar de plek waar ze

ongeveer 26 jaar daarvoor geboren zijn, om de eieren te leggen! Dat is iets wat je als mens haast niet kunt bevatten, want hoe weten zij zo precies waar zij geboren zijn?!

Een zeeschildpad legt ongeveer honderdtwintig eieren. Deze eieren worden door de schildpadden in het zand begraven waar ze zestig dagen blijven liggen, onder de warmte van de zon, voor ze uitkomen. De moeder schildpad bemoeit zich niet meer met de eieren, maar

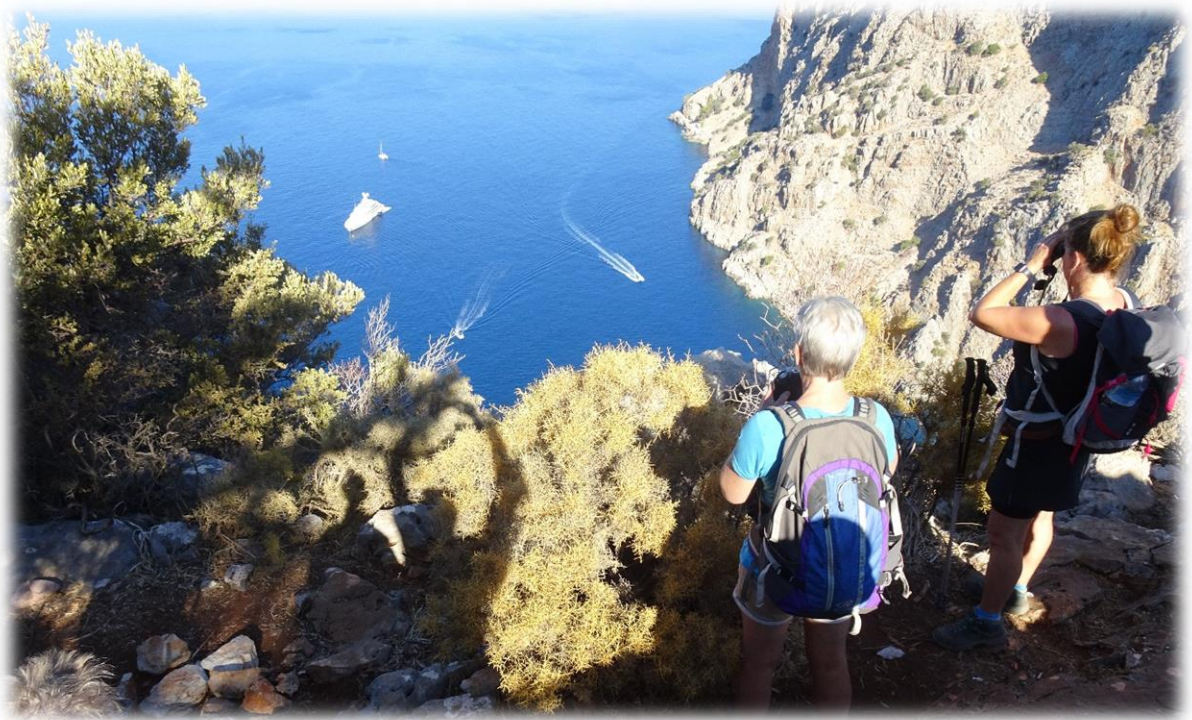
gaat van de zware klus bijkomen en krachten verzamelen, om na enkele weken nog eens een lading eieren te leggen. Na zestig dagen komen de kleine schildpadjes uit hun eieren en ze kruipen naar de zee om aan het grote levens avontuur te beginnen.

De kleine schildpadden moeten zelf zien te overleven en op eigen kracht de zee zien te bereiken. Iemand die denkt te helpen door het kleine schildpadje zelf naar de zee te brengen, help juist niet, in tegendeel, hij zorgt voor de vroege dood van de kleintjes. Deze schildpadden kunnen helemaal niet goed zien en ze moeten op hun eigen 'navigatiesysteem' vertrouwen om de zee te bereiken. Zij gaan op het licht af, dat door de maan en de sterren in

de zee weerkaatst wordt. De natuurlijke vijand van de caretta caretta is dan ook helaas de mens met hun lichte steden en discolampen aan stranden, waardoor de jonge schildpadden van koers raken en de zee niet bereiken. Ook speedboten en visnetten zijn helaas een oorzaak van veel sterfte onder de caretta caretta schildpadden. Van de duizend uitgekomen eieren, komt er maar 1 schildpad na 26 jaar terug om eieren te leggen, de meeste anderen hebben het in hun eerste drie levensjaren niet gered, want dan zijn ze nog het kwetsbaarst, hun schild is nog niet uitgehard.

Een gekko is zich aan het opwarmen in de zon.

Op deze wandeling dienen we, over een korte afstand, gebruik te maken van enkele touwen. Iedereen heeft het er goed vanaf gebracht.

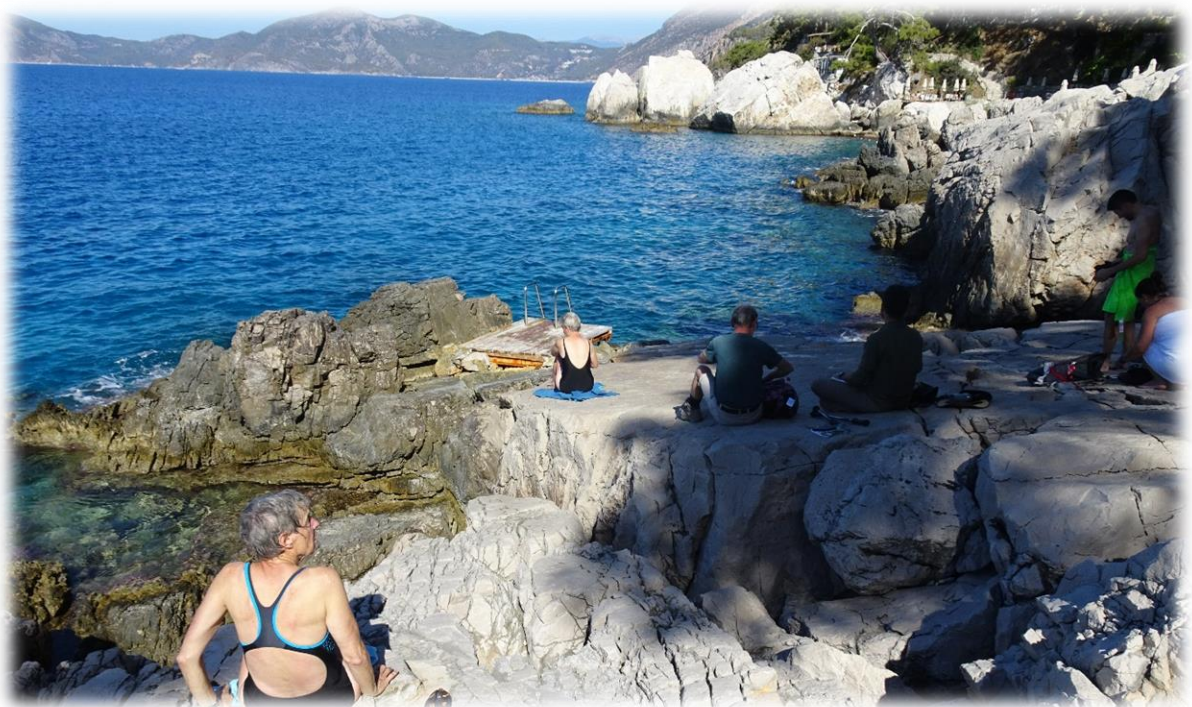

We eten terug op een mooi plekje aan de zee. Ook hier kan er gezwommen worden.

Bourgainvillea kennen wij als tuin- en kamerplant. Er zijn circa 15 soorten, afkomstig uit de tropen en subtropen van Zuid-Amerika, vooral Brazilië. Ze zijn in de eerste helft van de 19^{de}

eeuw in Europa ingevoerd. Vooral in de landen rond de Middellandse Zee en in Afrika tieren ze welig.

Bougainvillea zijn heester- of kruidachtig, groenblijvend of bladverliezend, meest klimmend. In de vrije natuur worden ze tot 4 m hoog. Ze hebben bedoornde twijgen en onaanzienlijke bloempjes. De bloemen zijn omgeven door opvallend gekleurde, papierachtige schutbladeren die lang aan de plant blijven zitten. Bougainvillea werd voor het eerst gevonden in de tweede

helpt van de 18e eeuw, tijdens een expeditie waarover de Franse zeevaarder Louis Antoine de Bougainville de leiding had.

Met enkele deelnemers doe ik ook de terugweg te voet. Onderweg zien we enkele geiten op een rots klimmen. Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te

handhaven en voort te planten. Daarom werden zij vroeger vaak door arme mensen gehouden, in plaats van koeien. Zij eet graag gras, kruiden, groenten, plantenscheuten, bladeren en boomschors. Een geit is een herkauwer.

Woensdag 23 oktober 2024

Van	: Kabak
Naar	: Alinca
Afstand	: 7 km
Stijgen	: 700 m
Dalen	: 300 m
Duur	: 4 uur

Granaatappels groeien niet aan bomen maar aan struiken die tot 6 meter hoog kunnen worden. Granaatappels zijn oorspronkelijk afkomstig uit Perzië en worden al eeuwenlang gekweekt